

<div>اشاره </div>
<div><div> علیرغم یو طلحه‌های گسترده آمریکا علیه دولت و مردم ونزوئلا، تحولات این کشور به سمتی پیش می‌رود که مطلوب کلخ سفید نیست؛ به عنوان مثال، «خوان گویادو» رئیس‌جمهور خود خوانده ونزوئلا، بخش اعظم هواداران خود را از دست داده است. این ری‌پزش هواداران در شرایطی رخ می‌دهد که فشارهای چند وجهی و همه‌جانبه آمریکا علیه دولت قانونی نیکولاس مادورو و مردم ونزوئلا همچنان ادامه دار.د. این اتفاق برای «دونالد ترامپ» رئیس‌جمهور آمریکا اصلا خوشایند نیست. چرا که او به غیر از حمله نظامی، همه گزینه‌ها را تا کنون به کار گرفته و اکنون کاملا خلع سلاح است.</div></div>
<div>سرویس خارجی کیهان</div>

کشور ونزوئلا درگیر شدیدترین بحرانی است که یک دولت – مردمی تواند در این کره خاکی به خود ببیند؛ اقتصاد کشور در معرض فروپاشی قرار دارد و تورم از مرز چند میلیون درصد گذشته‌است؛ ارزش پول ملی به شدت کاهش پیدا کرده، و دراین میان، فردی به نام «خوان گویادو» از سوم ژانویه ۲۰۱۹ (۱۳۲۰ ۹۷) ادعا می‌کند که رئیس‌جمهور قانونی کشور است و دولت مستعفی «نیکولاس مادورو» نیز هنوز وی را دستگیر و محاکمه نکرده است، اتحاد ملی خدشه دار شده و مردم عملا به دو دسته بزرگ تبدیل شده‌اند، کشور هر روز صحنه آشوب و درگیری موافقان و مخالفان دولت است. ۳۰ آوریل(۱۰ اردیبهشت) نیز در ونزوئلا کودتا به وقوع پیوست و گویادو وارد یکی از پادگان‌های نظامی پایتخت شد. هر چند کودتا شکست خورد، ولی این کشور ساعت‌ها صحنه درگیری‌های گسترده شده بود. با توجه به این شرایط بحرانی، طبیعتاً برای هر کسی این سؤال پیش می‌آید که وضعیت ونزوئلا چرا این گونه است؟ آیا اجرای سیاست‌های نئولیبرالی، کشور را به این روز انداخته و یا سوسیالیسم در این کشور عملاً شکست خورده است؟ آیا ناتوانی دولت در مبارزه با فساد اقتصادی و ظهور طبقه‌ای از سرمایه‌داران فاسد زیر پوشش حمایت دولت چپگرا، ونزوئلا را با بحران مواجه کرده و یا دخالت‌های گسترده آمریکا در امور داخلی این کشور، دلیل بحران کنونی است؟

طبیعتاً در ارزیابی پدیده‌های اجتماعی نمی‌توان وجوه مختلفی یک موضوع را نادیده گرفت و تنها به یک عامل بسنده کرد، به همین دلیل می‌توان ادعا کرد علت وضعیت کنونی ونزوئلا ترکیبی از عوامل ذکر شده است. اما اینکه وزن کدام عامل بیشتر است نیازمند یک پژوهش دقیق‌تر می‌باشد. در این نوشتار ما به دنبال بررسی دخالت‌های آمریکا و دولتمردان این کشور در بحران کنونی ونزوئلا هستیم و می‌خواهیم بدانیم که چرا واکنش توانستند تا کنون کاری از پیش ببرد. از سوی دیگر، به این واقعیت نیز اذعان داریم که دولت کاراکاس خود در ابتدا، شرایط مداخلات گسترده آمریکا

در امور داخلی ونزوئلا فراهم کرده است؛ اگر بستری از فساد و ناکارآمدی در ساختار نظام شکل نمی‌گرفت، قطعاً آمریکا نمی‌توانست این چنین ثبات داخلی، این کشور را به وسیله عوامل خود بر هم بزند.

دکترین مونرو

تاریخچه مداخلات دولت‌های آمریکا در آمریکای لاتین به دوران قرن ۱۹ برمی گردد. زمانی که آمریکا در داخل به یک ثبات سیاسی رسید و با انبساط ثروت به فکر دست اندازی در سایر مناطق جهان افتاد. چارلز هنرمای سیاست خارجی آمریکا در آمریکای لاتین نیز به همواره دکتترین «مونرو» بوده است. این دکتترین در ۲ دسامبر ۱۸۲۳ توسط «جیمز مونرو» رئیس‌جمهور وقت آمریکا اعلام شد و هدف اعلامی آن، مخالفت با استعمار یا دخالت قدرت‌های اروپایی در کشورهای تازه استقلال یافته قاره آمریکا بوده است. بر اساس این دکتترین، دولت آمریکا همچنین، تصمیم گرفت از دخالت در جنگ‌های بین قدرت های اروپایی و مستعمرات آنها خودداری کرده، و وقوع جنگ یا فعالیت استعماری در قاره آمریکا را نیز به عنوان حرکتی خصمانه تلقی کند. جیمز مونرو در دوم دسامبر ۱۸۲۳ طی ظلف سالانه خود در نشست مشترک دو مجلس قانون‌گذاری این کشور اعلام کرد: ما در قیبال اختلافات اروپاییان با یکدیگر بی‌طرف خواهیم بود، ولی هر گونه تلاش تازه از جانب اروپاییان برای مداخله و استعمار سرزمین‌های قاره آمریکا را تعرض نظامی به ایالات‌متحده و حالت جنگ تلقی کرده و دستت به دفاع مسلحانه و حمله متقابل خواهیم زد.»

اساسی این دکتترین بر این اصل اساسی استوار بود که دولت‌های لاتین حوزه نفوذ خصوصی آمریکا به شمار می‌رود و دیگر کشورها حق مداخله در امور این منطقه را ندارند. هر چند دکتترین مونرو را آغاز عصر انزوگرایی در سیاست خارجی آمریکا نام نهادند، ولی در یک نگاه دیگر این آموزه آغازی بر روند سلطه‌گری آمریکا و مرحله نخست سیاست هژمون (سلطه)‌گرایی دولت‌های این کشور به شمار می‌رود، چرا که به لحاظ نظری یک دولت هژمون ابتدا در منطقه همجوار، نفوذ و سلطه خود را تثبیت می‌کند، و سپس سایر دولت‌های رقیب را از منطقه بیرون کرده و در نهایت نیز در این منطقه، جایگاه هژمون پیدا می‌کند و در مراحل بعدی سعی می‌کند در سایر مناطق جهان نیز سلطه خود را گسترش داده و تبدیل به یک هژمون جهانی شود؛ یعنی

*** طی یک سال گذشته بارها مقامات ارشد دولت ترامپ از روی میز بودن همه گزینه‌ها و از جمله گزینه نظامی با هدف اعمال حداکثر فشار روانی و ذهنی به دولت مادورو به منظور از هم پاشیدن ثبات سیاسی کشور سخن گفته‌اند.**

همان کاری که آمریکا ۱۵۰ سال بعد انجام داده است. دکتربسن مونرو در گذر زمان تبدیل به یک بهانه برای مداخلت خارجی آمریکا شده و خصوصاً این کشور در دهه‌های اخیر، کمال استفاده را برده است. این کشور با تکیه بر دکتترینی که هیچ‌ااز قانونی در حقوق بین‌الملل دارد، در امور همسایگان خود بارها مداخله کرده و دولت‌های همسو دولت‌های همسو را روی کار آورده است. می‌شود گردهم جمع کنیم تا مادورو را کنار بزنیم. هر چند مقام‌های مستعزده تصاویر و فیلم‌های مربوط به اجتماع هواداران گویادو، آشوب‌ها، صف‌های گسترده مردم برای خروج از کشور، غارت فروشگاه‌ها، خالی بودن فروشگاه‌های زنجیره‌ای بزرگ از کالا، تبلیغ حقیقی گسترده در کشور و در کنار آن، عدم پوشش

رسانه‌ای اجتماعات مربوط به هواداران دولت مادورو نیز بخشی از این جنگ رسانه‌ای علیه مادورو بوده و هدف اصلی این جنگ روانی تاثیر گذاری بر فرآیندهای تصمیم‌گیری مردم و مقامات و قادر به دولت مادورو است. همزمان با استفاده گسترده گویادو و حمایتش در داخل و خارج ونزوئلا از شبکه‌های اجتماعی، هزاران حساب کاربری متعلق به دولت ونزوئلا و هواداران آن نیز طی هفته‌های گذشته از سوی توئیتر و فیس بوک مسدود شده است و این به خوبی نقش کاملا جهت دار و جانبدارانه شبکه‌های اجتماعی را در تشدید این بحران بر ملا می‌کند.

تحریم‌های همه‌جانبه

استفاده از سلاح تحریم به عنوان یک ابزار همواره در سیاست خارجی آمریکا، همیشه بوده، اما استفاده

در مساحه با رسانه‌های آمریکایی و اروپایی، صراحتاً خواستار مداخله نظامی آمریکا در ونزوئلا شده بود. در مورد حمله نظامی به ونزوئلا اخبار و گزارش‌های ضد و نقیضی در رسانه مطرح می‌شود که می‌توان این را به سبب همزمان با استفاده گسترده گویادو و حمایتش در داخل و خارج ونزوئلا از شبکه‌های اجتماعی، هزاران حساب کاربری متعلق به دولت ونزوئلا و هواداران آن نیز طی هفته‌های گذشته از سوی توئیتر و فیس بوک مسدود شده است و این به خوبی نقش کاملا جهت دار و جانبدارانه شبکه‌های اجتماعی را در تشدید این بحران بر ملا می‌کند.

تحریم‌های همه‌جانبه

استفاده از سلاح تحریم به عنوان یک ابزار همواره در سیاست خارجی آمریکا، همیشه بوده، اما استفاده

سر درگمی ترامپ در ونزوئلا

گویادو تنها ماند، گزینه‌های آمریکای ته کشید

*** سابقه طولانی مداخلات استعماری آمریکا در ونزوئلا و اینکه خوان گویادو از طبقه سرمایه‌دار و متمول ونزوئلا خود تحصیل کرده آمریکا است دست و دل مردم و نیروهای مسلح این کشور را در همراهی با گویادو می‌لرزاند.**

*** ارتش ونزوئلا به وعده‌های گویادو خوشبین نیست و نیروهای مسلح ونزوئلا بر این باورند که به محض اینکه گویادو امور کشور را به دست گرفت شروع به تصفیه و پاکسازی گسترده ارتش می‌نماید.**

از این سلاح در دولت ترامپ به اوج خود رسیده است. ظاهراً رئیس‌جمهوری آمریکا در جمعه ابزار سیاست خارجی خود، غیر از تحریم ابزار دیگری ندارد و برای اثبات این مدعا، کافی است که اخبار روزانه و دیپلماسی عمومی در این میان، نقش بسیار مهمی بازی می‌کند. بر این اساس، دولتمردان آمریکا طی ماه‌های اخیر و با هدف تاثیر گذاری بر افکار عمومی مردم ونزوئلا، همه شبکه‌های اجتماعی را به خدمت گرفته‌اند. روزانه مقامات ارشد آمریکا از ترامپ گرفته تا «مایک پومپئو» وزیر خارجه و «جان بولتون» مشاور امنیت ملی آمریکا، در زمینه سخنان داخلی ونزوئلا توئیت می‌کنند. محتوای این توئیت‌ها نیز غالباً یک قالب دارد: «سفرهای دولت مادورو به شماره افتاده و عنقریب است که سقوط کند، تمامی گزینه‌ها و از جمله گزینه نظامی در مورد ونزوئلا روی میز قرار دارد، آمریکا در کنار مردم ونزوئلا قرار دارد، ترغیب از تش و نظلمیان ونزوئلا برای پیوستن سه گویادو، تهدید دولت مادرو به عدم برد خود با گویادو و اطرافیانش ، تهدید به تحریم‌های بیشتر، هشدار به دولت‌های حامی ونزوئلا، و…»

بولتون اخیراً درباره توئیت‌هایی که علیه مادورو نوشته، گفته است: «می‌دانید، تا الآن من حدود ۱۵۰ توئیت در مورد ونزوئلا منتشر کرده‌ام و این آزمایش تازه‌ای در زمینه دیپلماسی عمومی است. واقعیت این است که ما داریم تلاش می‌کنیم که از انتقال

دیپلماسی عمومی و شبکه‌های اجتماعی

این اصل پذیرفته شده‌ای است که رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی نقش بسیار مهمی در شکل گیری و جهت‌دهی به افکار عمومی در جهان را دارند و دیپلماسی عمومی در این میان، نقش بسیار مهمی بازی می‌کند. بر این اساس، دولتمردان آمریکا طی ماه‌های اخیر و با هدف تاثیر گذاری بر افکار عمومی مردم ونزوئلا، همه شبکه‌های اجتماعی را به خدمت گرفته‌اند. روزانه مقامات ارشد آمریکا از ترامپ گرفته تا «مایک پومپئو» وزیر خارجه و «جان بولتون» مشاور امنیت ملی آمریکا، در زمینه سخنان داخلی ونزوئلا توئیت می‌کنند. محتوای این توئیت‌ها نیز غالباً یک قالب دارد: «سفرهای دولت مادورو به شماره افتاده و عنقریب است که سقوط کند، تمامی گزینه‌ها و از جمله گزینه نظامی در مورد ونزوئلا روی میز قرار دارد، آمریکا در کنار مردم ونزوئلا قرار دارد، ترغیب از تش و نظلمیان ونزوئلا برای پیوستن سه گویادو، تهدید دولت مادرو به عدم برد خود با گویادو و اطرافیانش ، تهدید به تحریم‌های بیشتر، هشدار به دولت‌های حامی ونزوئلا، و…»

بولتون اخیراً درباره توئیت‌هایی که علیه مادورو نوشته، گفته است: «می‌دانید، تا الآن من حدود ۱۵۰ توئیت در مورد ونزوئلا منتشر کرده‌ام و این آزمایش تازه‌ای در زمینه دیپلماسی عمومی است. واقعیت این است که ما داریم تلاش می‌کنیم که از انتقال

*** برخی کارشناسان معتقدند ترامپ برای سرنگونی مادورو عجله دارد و دلیل این عجله نیز رتبه نخست ونزوئلا از لحاظ میزان ذخایر نفت در جهان است.**

دریچه‌ای به جهان

khareji@kayhan.ir

در تبعید»، به دنبال پیش بردن طرحی برای استفاده از ارتش خصوصی برای سرنگون کردن دولت مادورو بوده است. طبق این گزارش، موسس بلک واتر در دیدارهای خصوصی خود در آمریکا و اروپا طرحی را برای ایجاد «سرباز اجاره‌ای ۵۰۰۰ نفره» در ونزوئلا به منظور حمایت از «خوان گویادو» رئیس‌جمهور خودخوانده ونزوئلا ارائه داده است.به گزارش روتترز، طرح موسس بلک واتر با عملیات اطلاعاتی شروع می‌شود و سپس به سمت به کارگیری «سربازان اجاره‌ای» از کمپلیا و بدو است. برخی دیگر از کشورهای آمریکای جنوبی در ونزوئلا پیش می‌رود. بنا بر گزارش روتترز، برینس به دنبال جذب ۴۰ میلیون دلار سرمایه از «سرمایه‌گذاران خصوصی» است، تا طرح منظرش برای ونزوئلا را پیش ببرد. او در همین راستا به منظور استفاده از

صفحه ۸
پنج‌شنبه ۲۶ اردیبهشت ۱۳۹۸
۱۰ رمضان ۱۴۴۰ - شماره ۳۲۱۸۷

عنوان میزبان یک نهاد بین‌المللی است» نفوذ آمریکا در سازمان‌های پولی و مالی جهانی نیز باعث شده فشارها علیه دولت مادورو در این سازمان‌ها افزایش یابد. صندوق بین‌المللی پول در همین راستا اعلام کرده که در صد بلوکه کردن ۴۰۰ میلیون دلار پول دولت ونزوئلا است. این صندوق بانک جهانی اعلام کردند که آماده هستند، به سرعت برای بهبود بحران انسانی در ونزوئلا اقدام کنند، اما در حال حاضر بحران رهبری مانع حضور این موسسات بین‌المللی شده است. «کریستین لاکارد» رئیس صندوق بین‌المللی پول، اعلام کرد، اعضای ما باید تعیین کنند که کدام طرف سیاسی را در ونزوئلا به رسمیت می‌شناسند تا ما بتوانیم اقدامات خود را در انجام دهیم. سخنگوی صندوق بین‌المللی پول نیز در این باره گفت: پاسخگویی صندوق بین‌المللی پول به هر گونه درخواست ونزوئلا برای کمک‌های مالی، منوط به موضوع به رسمیت شناختن دولت این کشور است. ما پیرو اعضای خود در این مسئله هستیم و در شرایط کنونی هنوز تکلیف این مسئله روشن نشده است.

نتیجه‌گیری

تمامی اقدامات آمریکا در عرصه‌های مختلف رسانه‌ای، دیپلماتیک، اقتصادی، نظامی، شبکه‌های اجتماعی و حتی جنگ سایبری و مختل کردن جریان برق ونزوئلا تا کنون با شکست مواجه شده است. ترامپ، بولتون و مایک پومپئو می‌گویند به خاطر دموکراسی این اقدامات را در ونزوئلا انجام می‌دهند و متعهد هستند تا مادورو که در یک انتخابات غیر دموکراتیک بر سر کار آمده است را برکنار کنند. اما این تنها ظاهر ماجرا است. ادعاهای مقامات آمریکایی درباره غیر دموکراتیک بودن انتخابات ونزوئلا و دیکتاتوری بودن دولت مادورو، در حالی است که «جیمی کارتر» رئیس‌جمهور سابق آمریکا در سال ۲۰۱۲ اذعان کرده بود: «حقیقت این است که از ۹۲٪ انتخابات در ونزوئلا، نوشته است بعد از شکست کودتای اخیر ، واشنگتن تماس‌هایش با چهاره نظامی پیشین و کنونی ونزوئلا را افزایش داده است. با شکست کودتای آمریکایی در ونزوئلا علیه «مادورو» یکی از مقامات ارشد و پیشین سازمان ملل حتی این سناریو را مطرح کرده که ممکن است «سیا»به دنبال کشتن «گویادو» باشد.

«فرد موریس زاباس»، طی مصاحبه‌ای اظهار داشت: «از طریق منابع موق اطلاع دارم که آمریکا طی چند ماه اخیر در حال ارائه پیشنهاد مبالغ کلان و دیگر وعده‌ها به هر شخص نظامی در ونزوئلا برای جدا شدن (از دولت نیکلاس مادورو) بوده است. اگر «مادورو» رئیس‌جمهور قانونی ونزوئلا نیز ترور شود، بر

قدرتمند ونزوئلا همچنان تحت ریاست‌جمهوری مادورو به صورت دست‌نخورده باقی مانده است.یکی از مقامات ارشد سابق آمریکا که در زمینه سیاست ونزوئلا با ترامپ همکار داشته، معتقد است که دولت ترامپ و مخالفان ونزوئلا، بیش از اندازه به شورش ارتش ونزوئلا علیه دولت مادورو امید بسته بودند. در مورد چرایی ادامه وفاداری ارتش به دولت چپگرای مادورو، می‌توان به سابقه طولانی بستید به مداخلات استعماری آمریکا در منطقه آمریکای لاتین و به خصوص کشور ونزوئلا اشاره کرد. این سابقه استعماری و اینکه گویادو از طبقه سرمایه‌دار، و متمول ونزوئلا بوده و خود تحصیل کرده آمریکاست است. دست و دل مردم و نیروهای مسلح این کشور را در همراهی با گویادو می‌لرزاند و مشروعیت پیوستن به چنین جریانی را زیر سؤال می‌برد. از سوی دیگر، ایوزسپین هم که یکی پارچه نیست و اقدام گویادو از حمایت بعضی‌های این ایوزسپین برخودار نیست. «هنری فالکون» نامزد مخالفان رقیب مادورو در سال ۲۰۱۳ و نیز جریان اصلی سوسیال دمکراسی در ونزوئلا اقدام گویادو را حرکتی ماجراجویانه و غیرمسئولانه خوانده‌اند و از آن حمایت نکردند. برخی کارشناسان غربی نیز معتقدند ارتش ونزوئلا اولاً در توان گویادو برای اصلاح امور تردید دارد و از سسوی دیگر، به وعده‌های او نیز خوشبین نیست و نیروهای مسلح ونزوئلا بیم آن دارند که به محض اینکه گویادو امور کشور را به دست گرفت، شروع به تصفیه و پاکسازی گسترده ارتش بکنند. همزمان با ادامه وفاداری ارتش ونزوئلا به مادورو، گزارش‌ها از کم شدن نیروهای کف خیابان جریان برگبرنا نیز حکایت دارد. آسوشیتدپرس در گزارشی در همین زمینه نوشت: جمعیت نسبتاً کمی از ونزوئلایی‌ها روز شنبه (۲۱ اردیبهشت) برای نشان دادن حمایت خود از کنگره این کشور که در کنترل مخالفان است، به خیابان‌ها آمده‌اند. گویادو، سرکرده حمایت از تلاش‌های وی به منظور برکنار کردن مادورو، در پایتخت تجمع کرده بودند، سخنرانی کرده و از مخالفان خواسته بود به کارزار خود ادامه دهند. با این حال، کاهش قابل توجه جمعیت، منسک‌کننده افزایش ترس و تضعیف روحیه هواداران گویادو پس از شورش نظامی نافرجام به سرکردگی وی در سیام ماه آوریل(۱۰ اردیبهشت) است. در ماه‌های قبل، هزاران معترض به درخواست‌های وی برای تظاهرات پاسخ می‌دادند.»

*** مقام پیشین سازمان ملل: تحولات ونزوئلا تا حد زیادی به میزان وفاداری ارتش بستگی دارد و حتی در صورت توفیق آمریکا در توافق با نظامیان ارشد، ۹ میلیون هوادار «هوگو چاوز» و سربازان متعهد در حمایت از مادورو به جنگ خواهند پیوست.**

*** اعمال تحریم‌های گسترده و همه‌جانبه به منظور دست یابی به یک هدف سیاسی در ونزوئلا تا این لحظه موفق نبوده است.**

در حالی‌های بلوکه شده ونزوئلا در دیگر کشورهای جهان ریزی‌های کرده است. برینس در دیدارهایش گفته که به دلیل آنکه کشورهای مختلف گویادو را به عنوان «رئیس‌جمهور ونزوئلا» به رسمیت شناخته‌اند، اختیاز لازم برای تشکیل دادن «هیروی نظامی» خاص خودش را دارد. بنا به گفته یک منبع مطلع، موسس بلک واتر در نظر دارد که «سربازان اجاره‌ای» منظرش از کشورهای چون پرو، اکوادور، کمپلیا و کشورهای آسیائییابن زبان باشد، چرا که زبان آنها با مردم ونزوئلا مشترک بوده، و استفاده از این نیروها به جای نیروهای آمریکایی از نظر سیاسی «خوشایندتر» است.

آمریکا در کنار همه ابزارهای مورد استفاده خود برای سرنگونی دولت ونزوئلا، ۳۰ آوریل ۲۰۱۹ (۱۰ اردیبهشت ۹۸) تلاش خود را برای کودتای نظامی نیز در این کشور امتحان کرد. در این روز گویادو رهبر کودتا گران اعلام کرد آخرین مرحله برای برکناری مادورو فرا

*** با شکست کودتای آمریکایی در ونزوئلا یکی از مقامات پیشین سازمان ملل این سناریو را مطرح کرده که ممکن است «سیا»به دنبال کشتن «گویادو» باشد.**

*** آسوشیتدپرس: کاهش قابل توجه حامیان گویادو منعکس‌کننده افزایش ترس و تضعیف روحیه هواداران وی پس از شورش نظامی نافرجام اخیر است.**

روپایی اعلام کردند مادورو را به رسمیت نمی‌شناسند. پیش از آن هم اتحادیه تجاری آمریکای جنوبی موسوم به «مرکوسور» عضویت دولت ونزوئلا در این اتحادیه درستی و یا دقت نمی‌تواند بگوید که چه بر سر ونزوئلا خواهد آمد و یا بدین ترتیب، به سازمان‌های دیپلماتیک ونزوئلا که در آمریکا مستقر هستند را مسدود کرده است. «ساموئل مونکادا» سفیر ونزوئلا در آمریکا، در این باره به رسانه‌ها گفت: «تمامی حساب‌های ما مسدود شده‌اند، ما حتی امکان پرداخت حقوق به کارکنان مان را نداریم. دیپلمات‌های ونزوئلایی از لحاظ عبور و مرور هم در آمریکا با محدودیت‌هایی مواجه هستند. اقدامات آمریکا باعث ایجاد اختلال در فعالیت‌های دیپلمات‌های کشور شده و این موضوع نقض تعهدات واشنگتن به

در حالی‌های بلوکه شده ونزوئلا در دیگر کشورهای جهان ریزی‌های کرده است. برینس در دیدارهایش گفته که به دلیل آنکه کشورهای مختلف گویادو را به عنوان «رئیس‌جمهور ونزوئلا» به رسمیت شناخته‌اند، اختیاز لازم برای تشکیل دادن «هیروی نظامی» خاص خودش را دارد. بنا به گفته یک منبع مطلع، موسس بلک واتر در نظر دارد که «سربازان اجاره‌ای» منظرش از کشورهای چون پرو، اکوادور، کمپلیا و کشورهای آسیائییابن زبان باشد، چرا که زبان آنها با مردم ونزوئلا مشترک بوده، و استفاده از این نیروها به جای نیروهای آمریکایی از نظر سیاسی «خوشایندتر» است.

آمریکا در کنار همه ابزارهای مورد استفاده خود برای سرنگونی دولت ونزوئلا، ۳۰ آوریل ۲۰۱۹ (۱۰ اردیبهشت ۹۸) تلاش خود را برای کودتای نظامی نیز در این کشور امتحان کرد. در این روز گویادو رهبر کودتا گران اعلام کرد آخرین مرحله برای برکناری مادورو فرا

جلسه‌ای با مقامات اطلاعاتی آمریکا گفته بود: «آنها آن رفت نفت دارند و درست مقابل در پشتی ما هستند، این همان کشوری است که باید به آن حمله کنیم» با این وجود، اخیراً برخی رسانه‌ها (اقدامات) در این لحظه

ترامپ و مشاوران وی در زمینه گزینه حمله نظامی به ونزوئلا خبر داده و نوشته‌اند که ترامپ مایل به حمله نظامی به این کشور نیست. شبکه سی‌ان‌ان در گزارشی به نقل از مقام‌های مطلع گزارش داد: «بعد از اینکه امیدهای آمریکا برای انتقال قدرت در ونزوئلا به سرعت بر باد رفت، ترامپ دارد به مشاوران ارشد خودش درباره پیش بردن (طرح آمریکا در ونزوئلا) می‌گوید که محتاط باشند. او سرخوردگی خود را درباره اظهارات علنی برخی مشاوران ارشدش درباره مداخله نظامی ابراز کرده است.» سنی‌ان نوشت: «ترامپ از اینکه جان بولتون مشاور امنیت ملی کل سفید و دیگران علناً درباره گزینه‌های نظامی حرف می‌زنند، ناامید شده و به دوستانش گفته که اگر قدرت آمریکا در دست بولتون بود، تاکنون باید در چندین نقطه (از جهان) جنگ می‌کردیم.»

همزمان با انتشار اخبار و گزارش‌های مربوط به احتمال مداخله نظامی آمریکا در ونزوئلا، رسانه‌ها از فعال شدن شرکت امنیتی «بلک واتر» در ونزوئلا نیز خبر دادند. خبرگزاری روتترز، طبق یک گزارش رسمی اختصاصی در این زمینه نوشت: «ریک پراشری» موسس شرکت خصوصی بدنام امنیتی «بلک واتر» که از حامیان سرخست «دونالد ترامپ» محسوب می‌شود، برای استفاده از ترک کرده است. «اونتولو ریگو منظور سرنگونی دولت «نیکلاس مادورو» تلاش کرده است.» چهار منبع مطلع به این رسانه غربی خبر داد‌اند: برینس در ماه‌های اخیر در راینزیا با «حامیان موثر» رئیس‌جمهور آمریکا و «ونزوئلایی‌های متمول

^[1] در تبعید»، به دنبال پیش بردن طرحی برای استفاده از ارتش خصوصی برای سرنگون کردن دولت مادورو بوده

^[2] در تبعید»، به دنبال پیش بردن طرحی برای استفاده از ارتش خصوصی برای سرنگون کردن دولت مادورو بوده